

endmindre til derfor at stemple den med Nævet juridisk. Hvad nu Sagen selv angaaer, da maa jeg i alt Bæsentligt henholde mig til den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Han pleier at vide, hvad han siger, og naar han altsaa anbefalede Forsamlingen at stemme for Udvalgets Indstilling, saa var det upaatvivleligt og det, hvad han vilde sige, og det var ikke hans Mening at anbefale Forsamlingen at stemme for Uendringforslaget. Jeg maa med ham ganstke dele den Anskuelse, at Raaringen ikke anerkjendes og opretholdes i sit Væsen og sin Charakter, naar man tager Hensyn til en saadan Vitring af en Valgbestyrrelse eller dens Formand — thi, naar Valgbestyrrelsen ikke kan blive enig, er det Formanden, der maa gjøre Udslaget —, at den ikke seer sig i Stand til at afgive et begrundet Skjøn. Her er ikke i den Forstand Spørgsmaal om at „begrunde“ et Skjøn, som naar man i mange andre Tilfælde taler om Begrundelsen af en eller anden Dom eller Kjendelse; derfor bliver Skjønet ikke ugrundet, om det end ikke er begrundet. Det er Valgbestyrrelsens Pligt, efter Alt hvad der har viist sig under Valghandlingen, at give det i Valgloven aldeles utvivlsomt fordrede Skjøn, og der er Ingen, der kan gaae i Rette med Valgbestyrrelsen eller affordre den en Forklaring i det Enkelte om de Grunde, hvorpaa den støtter Skjønet; men det er dens Forpligtelse at forkynde Raaringens almindelige Resultat. Derfor tager den ikke Deel i Haandsopræfningen, men derfor følger ogsaa derefter den Andeel i hele Valghandlingen, som tilkommer den, nemlig at udtale det Resultat, som foreligger efter Forhandlingerne. Jeg tør troe, at der om dette Punkt maaskee er nogen mindre Tvivl hos Forsamlingens store Flerhed; jeg for min Deel kunde tænke mig, at Nogle maaskee snarere kunde troe, at Udvalget ikke var gaaet vidt nok, naar det ikke har fordret, at der blev Spørgsmaal om Tiltale efter Valglovens § 78. Jeg maa imidlertid bede Forsamlingen om at erindre, at Valglovens § 78 taler om „forsømmelighed“ i Udførelsen af de efter Loven Givne eller Anden paahvilende Forretninger, og den er netop affattet noget mere indskrænkende, noget

snævrere, end det oprindeligt var foreslaaet. Jeg troer nu ikke, at man paa nogen Maade med Sandhed kan sige, at en Valgbestyrrelse, som, paa Grund af en urigtig Opfattelse af sin Stilling, unddrager sig fra et Skjøn, som efter min Mening paaligger den, viser sig „forsømmelig“ i Udførelsen af sine Forretninger; den gjør en Opfattelse af Valgloven gjældende, som efter Udvalgets Mening er urigtig, men man kan ikke med Sandhed beskylde den for Forsømmelighed, og det skulde ikke undre mig, om det ikke vilde føre til noget Resultat, naar man fordrede, at Nogen blev tiltalt i Tilfælde som det her foreliggende. Her er netop et af de Tilfælde, hvor Thinget — ligesom vi tidligere have benyttet den Fremgangsmaade — efter min Mening er kaldet til at tilrettevise, til at forankede en Udtalelse, en Tilkjendegivelse som Oplysning om Valglovens sande Mening, men derfor skal man ikke strax være paa rede Haand med at ville anvende Straf.

Mourier: Jeg troer, at den ærede Ordfører stillede Sagen aldeles rigtigt, naar han nylig sagde, at det var Valgbestyrrelsens Pligt, for Valgforsamlingen at udtale det Resultat, der laa for efter Forhandlingerne. Men hvad om intet Resultat efter Forhandlingerne ligger for? og det er netop dette Tilfælde, hvorom Spørgsmaalet dreier sig. Det nytter ikke, at man med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) erklærer, at man kun forlanger Valgbestyrrelsens subjective Skjøn, thi dette subjective Skjøn skal dog ikke være vilkaarligt, ikke være grebet ud af Luften, men skal netop være grundet paa en Opfattelse af det Resultat, der ligger for efter Forhandlingerne; og, naar Valgbestyrrelsens Medlemmer nu, efter deres Opfattelse af Afstemningen, ere ude af Stand til at danne sig nogen som helst Mening herom, er det saa — man sige, hvad man vil — ikke en Urimelighed at fordre, at de ligesuldt skulle gjøre det, og udtale et Skjøn om Resultatet? Jeg paakalder en meget respectabel Autoritet, en Autoritet, som skal gjælde til alle Tider og under alle Forhandlinger, nemlig den sunde Menneffeforstand. Dersom det virkelig er umuligt,